

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Ændret finansiering af kommunernes udgifter til sygedagpenge efter 52 uger).

Af socialministeren (Karen Jespersen).

(Fremsat 9/12 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Dette lovforslag indeholder en ændring af finansieringen af dagpenge ved langtidssygdom. Det foreslås, at kommunerne fremover skal afholde alle udgifter til de sygedage, der udbetales efter 52 uger regnet fra første fraværsdag i et aktuelt sygefravær.

Jeg forventer, at forslaget vil animere kommunerne til hurtigt at iværksætte foranstaltninger, der er nødvendige for, at den enkelte sygedagpengemodtager hurtigt kan vende tilbage igen til arbejdsmarkedet.

Det er vigtigt med en tidlig indsats fra kommunernes side med henblik på at foretage en vurdering af en forebyggende og aktiverende indsats for derigennem at sikre en aktiv forsørgelse frem for en passiv, som førtidspensioneringen jo er. Lovgivningen indeholder en mangfoldighed af muligheder, som kommunerne kan anvende for at sikre, at der tidligt foretages en helhedsvurdering med henblik på at forebygge, at en person uden rimelig grund overgår til en passiv forsørgelse eller ryger helt ud af systemet.

Finanslovaftalen for 1999 omhandler bl.a. de byrdefordelmæssige konsekvenser af dette forslag. Ifølge lovforslaget skal dette spørgsmål drøftes i Indenrigsministeriets Finansieringsudvalg, således at de mindreudgifter, som staten får i 1999 og årene fremover, ikke pålægges kommunerne som en merudgift. Dermed skulle det altså være sikret, at kommunerne får kompensation for denne lovgivningsmæssige ændring og konsekvensen heraf.

Socialdemokratiet kan støtte forslaget.

Erik Larsen (V):

Lovforslaget her er jo en konsekvens af aftalen om finansloven for 1999, og Venstre kan støtte lovforslaget.

Vi synes, at intentionerne bag forslaget er gode, nemlig at sikre en hurtig opfølgning på sygedagpengesagerne med henblik på i så vid udstrækning som muligt at sikre, at de, som er i en sygdomsperiode, ikke mister tilknytningen til arbejdsmarkedet og de muligheder, der følger heraf.

Der kunne selvfølgelig også i forbindelse med et sådant lovforslag, hvor man lader kommunerne betale 100 pct. af omkostningerne efter 52 uger, knytte sig nogle betænkeligheder til, hvordan det kunne virke for visse persongrupper, som bliver ramt af sygdom. Men da kommunerne jo kompenseres for udgifterne via DUT-princippet, mener vi ikke, at de problemer, man i den forbindelse kunne frygte, vil opstå.

Vi synes som sagt, at lovforslaget har nogle gode og menneskelige perspektiver, som vi gerne støtter, og jeg skal meddele, at Det Konservative Folkeparti også kan støtte forslaget.

Villy Søvnald (SF):

Jeg skal indlede med at gøre opmærksom på, at vi ikke kan støtte forslaget, der jo – som det rigtigt er blevet påpeget – har baggrund i finanslovsforliget mellem regeringen og de borgerlige partier.

Forslaget indeholder den stramning for syge mennesker, at det bliver sværere for dem at forlænge sygedagpengeperioden ud over 52 uger, fordi kommunen skal bære hele udgiften, når der forlænges ud over uge 52, hvor der i dag er en delfinansiering mellem stat og kommune i forholdet 50/50.

I SF har vi ved efterhånden adskillige satsforhandlinger været med til at bringe dispensationer ind for at ophæve den generelle varighedsbegrænsning for sygedagpenge, som jo i øvrigt stammer helt tilbage fra 1982, da den borgerlige regering indlagde denne varighedsbegrænsning. Så vidt jeg kan se, er der i dag på fem områder adgang til dispensation fra den generelle regel om sygedagpenge i 52 uger. Dispensationerne findes på følgende områder: hvis man venter, fordi der er ventetid til en speciallægeerklæring, kan man få dispensation; hvis man står over for en livstruende sygdom, f.eks. kræft, kan man få dispensation; hvis man venter på et revalideringsforløb, kan man få dispensation, og hvis man venter på en sygehusbehandling, kan man få dispensation.

Derfor forstod jeg slet ikke det, den socialdemokratiske ordfører sagde, og jeg forstod ikke,